

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 894/2478

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 50, ป.วิ.อ. มาตรา 227

ย่อ / หลักกฎหมาย

คำรับ ศาลไม่จำเป็นต้องฟังคำรับสารภาพของจำเลยมาลงโทษจำเลยเสมอไป เป็นข้อดุลยพินิจของศาลที่จะวินิจฉัยเอาเองว่าควรลงโทษจำเลยตามคำรับหรือไม่ จำเลยต่อสู้ว่าได้ทำร้ายเขาโดยป้องกันตัวรับสารภาพว่าได้ทำเกินสมควรแก่เหตุไป จึงถึงตายเช่นนี้เมื่อทางพิจารณาฟังได้ว่าจำเลยได้กระทำโดยป้องกันพอสมควรแก่เหตุ ศาลไม่จำเป็นต้องฟังคำรับของจำเลยพิพากษาให้ยกฟ้องได้ ฎีกาอุทธรณ์ดุลยพินิจ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่าจำเลยทำร้ายร่างกาย ข. ถึงแก่ความตาย ขอให้ลงโทษตาม ม. ๒๔๙ จำเลยรับว่าได้ทำร้าย ข. ถึงตายจริงแต่ทำโดยป้องกันหากได้ทำเกินสมควรแก่เหตุ ข. จึงถึงตาย ทางพิจารณาได้ความว่าผู้ตายคุมพรรคพวกเข้าไปทำร้ายร่างกายบิดาจำเลยถึงในบ้าน บิดาจำเลยถูกทำร้ายถึงตาย ส่วนจำเลยมีบาดเจ็บสาหัส จำเลยจึงทำร้ายผู้ตายถึงตาย ศาลฎีกาตัดสินว่า การกระทำของจำเลยเป็นการกระทำโดยป้องกันพอสมควรแก่เหตุ แม้จำเลยจะรับว่าเกิดสมควรแก่เหตุ ก็เป็นแต่เพียงความคิดเห็นของจำเลย และข้อดุลยพินิจเช่นนี้เป็นหน้าที่ของศาลจะวินิจฉัยไม่ใช่ผู้ใดหรือจำเลย คำรับของจำเลยจึงมีพียงถือเป็นหลัก พิพากษายืนตามศาลอุทธรณ์ที่ให้ยกฟ้องโจทก์.

องค์คณะ

มนธา · พलगูร · อมาตย์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/894/2478>